

Sygn. akt VII U 1337/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Piotrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Hanna Beyrowska

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2018 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy F. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania F. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 19 lutego 2018 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu F. D. prawo do emerytury począwszy od dnia 01 grudnia 2017r. oraz stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie.

/-/ SSO Ewa Piotrowska

Artykuł I. Sygn. akt VII U 1337/18

Artykuł II. UZASADNIENIE

Decyzją z 19 lutego 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu F. D. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w warunkach szczególnych, bowiem nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 5 lat i 8 miesięcy. Do pracy w szczególnych warunkach uwzględniono okres od 01 marca 1980 roku do 31 października 1985 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. na stanowisku „spawacz gazowy”.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony F. D. wskazał, że jego zdaniem powyższa decyzja nie jest zgodna z przepisami oraz stanem faktycznym.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 27 lipca 2018 roku ubezpieczony podtrzymał odwołanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony F. D. urodził się w dniu (...).

Okoliczność bezsporna.

W okresach od 04 listopada 1974 roku do 30 kwietnia 1998 roku ubezpieczony był zatrudniony, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Zakładach (...) w G., które zmieniły nazwę od 01 stycznia 1998 r. na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w G.. Pracował tam na stanowiskach: palacz kotłowy, spawacz elektr., ślusarz remontowy maszyn i urządzeń przemysłowych- spawacz.

Dowód: świadectwo pracy- k. 577 akt ZUS

W okresie od 01 maja 1976 roku do 30 kwietnia 1998 roku ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, polegającą na spawaniu i wycinaniu gazowym na stanowisku spawacza gazowego.

Dowód: oświadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach- nienumerowana karta akt rentowych.

Z dniem 04 listopada 1974 roku F. D. został zatrudniony na 7 dniowy okres próbny, a po jego upływie na czas nieograniczony w (...) Zakładach (...) w G. na stanowisku pomocnika palacza. Następnie od dnia 01 stycznia 1975 roku powierzono ubezpieczonemu stanowisko palacza kotłowego.

Dowód: oświadczenie o przyjęciu do pracy z dnia 31.10.1974 r., angaż z dnia 27.12.1974 r.- nienumerowane karty akt osobowych- teczka- 2/149.

Następnie z dniem 01 maja 1976 roku powierzono ubezpieczonemu stanowisko spawacza elektrycznego z wynagrodzeniem 13,00 zł za godzinę oraz premią regulowaną. W dokumentach wystawionych w kolejnych latach przez pracodawcę wskazywano następujące stanowiska zajmowane przez ubezpieczonego:

- 1) **spawacz elektryczny**- informacja o zaszeregowaniu z dnia 01 września 1976 roku;
- 2) **stanowisko ślusarz-spawacz**- angaż z dnia 01 października 1977 roku;
- 3) **spawacz**- zaświadczenie o odbyciu szkolenia instruktazowego w dniu 7 listopada 1979 roku;
- 4) **spawacz-elektryczny**- wyróżnienie z dnia 30.11.1979 roku;
- 5) **spawacz**- angaże z 22 września 1980 roku, 22 października 1980 roku;
- 6) **spawacz gazowy**- angaże z: 01 marca 1980 roku, 13 sierpnia 1980 r., 26 sierpnia 1982 roku, 03 stycznia 1983 roku;
- 7) **ślusarz-spawacz**- angaż z 09 stycznia 1984 roku
- 8) **spawacz ślusarz remontu maszyn i urządzeń przemysłowych**- angaż z dnia 01.11.1985 roku;
- 9) **spawacz ślusarz napraw maszyn i urządzeń**- angaż z dnia 23.07.1986 roku;
- 10) **spawacz-ślusarz rem. maszyn i urządzeń przemysłowych**- angaże z: 08 lutego 1988 r., 23 maja 1988 r., 15 września 1988 r.
- 11) **spawacz- ślusarz remontowy maszyn i urządzeń przemysłowych, brygadzysta**- angaże z: 24 lutego 1989 r., 01 października 1989 r., 21 grudnia 1989 r., 29 stycznia 1990 r., 02 lipca 1990 r.,

Zakres obowiązków na stanowisku brygadzysty obejmował m.in.: odpowiedzialność za systematyczne wykonywanie planu pracy swojej brygady pod względem jakościowym i terminowym, za ścisłe przestrzeganie wykonywania prac zgodnie z zaleceniami, za właściwe przestrzeganie przez podległych pracowników: instrukcji BHP, ppoż. oraz służbowego czasu pracy, przeprowadzanie szkoleń BHP dla nowo przyjętych pracowników, nadzór i kontrolę nad powierzonymi środkami trwałymi, maszynami i urządzeniami, dokonywanie codziennych rozliczeń czasu pracy podległych pracowników zgodnie z wytycznymi w tym zakresie.

- 12) Spawacz- ślusarz- angaż dnia 26 września 1990 roku;
- 13) Spawacz ślusarz rem. maszyn- angaż z dnia 17 grudnia 1990 roku;
- 14) Spawacz- ślusarz- aneksy z dnia – 17 grudnia 1991 roku;
- 15) Spawacz- ślusarz rem. maszyn- angaż z dnia 25 lutego 1992 roku;
- 16) Spawacz-ślusarz- angaże z: 30 listopada 1992 roku, 22 lipca 1993 roku, 04 listopada 1993 roku;
- 17) Ślusarz remontowy maszyn i urządzeń przemysłowych- angaż z 28 grudnia 1994 roku;
- 18) Ślusarz remontowy maszyn-spawacz- informacja o sprzedaży (...) Zakładów (...) z dnia 31 grudnia 1997 roku;
- 19) Ślusarz- spawacz- zgoda na rozwiązanie umowy o pracę z dnia 26 lutego 1998 roku;

Dowód: angaże wystawione od 01 października 1977 roku do 28 grudnia 1994 roku, informacja o zaszeregowaniu z dnia 01 września 1976 r., zaświadczenie o odbyciu szkolenia instruktazowego w dniu 7 listopada 1979 roku; wyróżnienie z dnia 30.11.1979 r., informacja o sprzedaży (...) Zakładów (...) z dnia 31 grudnia 1997 r., zgoda na rozwiązanie umowy o pracę z dnia 26 lutego 1998 r., informacja o zakresie obowiązków służbowych uprawnień i odpowiedzialności brygadzysty Działu Głównego Mechanika- nienumerowane karty akt osobowych- teczka- 2/149

W powyższych okresach praca ubezpieczonego wyglądała w ten sposób, że w latach 1974-1976 obsługiwał piec do ogrzewania zakładu i bloku, pomagając palaczowi i pilnując kompresorów do wytwarzania sprężonego powietrza. Następnie w 1976 roku ubezpieczony, po odbyciu podstawowego kursu, nabył uprawnienia spawacza elektrycznego, a w 1977 roku uprawnienia sprawa gazowego.

Dowód: przesłuchanie ubezpieczonego F. D. w charakterze strony – protokół elektroniczny – k. 38 akt sprawy, protokół skrócony – k. 32 – 37 akt sprawy, karta spawacza z dnia 10.07.1976 r.- nienumerowana karta akt osobowych,

Od 1976 r. do obowiązków ubezpieczonego należało spawanie w brygadzie remontowo-budowlanej, które polegało w szczególności na spawaniu: elementów konstrukcji stalowych w tym wiat magazynowych, instalacji sprężarek, instalacji grzewczych, torów jezdnych, wózków widłowych, ramp wjazdowych, elektrowciągów oraz cięciu blachy na przykrycie kanałów. Ubezpieczony miał wiele obowiązków, ponieważ był jedynym spawaczem w brygadzie i był kierowany do spawania w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek awarii w zakładzie. F. D. nie był kierowany do innych prac remontowo-budowlanych, a przez okres od 1976 r. do 1998 r. zakres jego obowiązków się nie zmienił. W 1989 roku dodatkowo został brygadzystą nadzorującym 3 osoby. Obowiązki związane z tym stanowiskiem polegały przede wszystkim na wypełnianiu kart pracowniczych, co zajmowało kilka minut dziennie.

Dowód: przesłuchanie ubezpieczonego F. D. w charakterze strony – protokół elektroniczny – k. 38 akt sprawy, protokół skrócony – k. 32 – 36 akt sprawy, zeznania świadków: K. S., M. O.- protokół elektroniczny – k. 38 akt sprawy, protokół skrócony – k. 32 – 37 akt sprawy.

Dnia 30 grudnia 1997 r. (...) Zakłady (...) w G. zostały sprzedane na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. W związku z powyższym ubezpieczony rozwiązał umowę o pracę z pracodawcą z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 30 kwietnia 1998 r.

Dowód: informacja o sprzedaży przedsiębiorstwa (...) z dnia 31.12.1997 r., oświadczenie pracownika o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 26.01.1998 r., zgoda pełnomocnika zarządu pracodawcy na rozwiązanie umowy o pracę z dnia 26.02.1998 r.;

W dniu 04 grudnia 2017 roku ubezpieczony wniósł o przyznanie prawa do emerytury.

Dowód: wniosek z dnia 04.12.2017 r.- nienumerowana karta akt emerytalno-rentowych;

Decyzją z dnia 29 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił F. D. prawa do emerytury ze względu na nieudowodnienie wymaganego 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nieudokumentowanie wymaganego 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresu od 01 maja 1976 roku do 30 kwietnia 1998 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o., ponieważ zdaniem organu rentowego wystąpiły rozbieżności co do stanowisk pracy zajmowanych przez ubezpieczonego.

Dowód: decyzja z dnia 29 grudnia 2017 r.- nienumerowana karta akt emerytalno-rentowych;

W dniu 18 stycznia 2018 roku ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji, uzupełniając jednocześnie braki w dokumentacji potwierdzającej staż pracy w szczególnych warunkach oraz w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 10 września 1972 roku do 03 listopada 1974 roku.

Dowód: odwołanie z 18.01.2018 r.- nienumerowana karta akt rentowych;

W dniu 19 lutego 2018 r. organ rentowy przychylił się do wniosku ubezpieczonego i uznał okresy pracy w gospodarstwie rolnym rodziców J. i H. D. w okresie od 10 września 1972 roku do 03 listopada 1974 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił natomiast pracy w szczególnych warunkach w okresie od 01 maja 1976 r. do 28 lutego 1980 roku, ponieważ na ten okres ubezpieczony nie przedłożył żadnych dodatkowych dokumentów tj. angaży, umów, zaświadczeń itp. potwierdzających stanowisko pracy. Zdaniem pozwanego, na podstawie przedłożonej dokumentacji ubezpieczony pracował na stanowisku „spawacz- ślusarz”. Organ rentowy zajął stanowisko, że okresów pracy na powyższym stanowisku nie można zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach, ponieważ praca ta nie była wykonywana na dwóch różnych stanowiskach określonych w zarządzeniu resortowym w obrębie tego samego działu pod różnymi pozycjami.

Dowód: notatki kolegialne z 19.02.2018 r.- nienumerowane karty akt emerytalno-rentowych

W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Z uwagi na brak 15 lat pracy w szczególnych warunkach pozwany decyzją z 6 grudnia 2017 roku odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Okoliczności bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, w tym akt ubezpieczeniowych, akt osobowych, których wiarygodność nie była kwestionowana w trakcie postępowania przez żadną ze stron, zatem również Sąd uznał je za miarodajne dla dokonania ustaleń.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły również zeznania świadków M. O., K. S. oraz przesłuchanie ubezpieczonego F. D. w charakterze strony, którym Sąd dał wiarę w całości.

Świadców to osoby obce, niezainteresowane wynikiem postępowania, a jednocześnie zatrudnione w spornych okresach w tych samych zakładach pracy co ubezpieczony. Sąd uznał za wiarygodny dowód z przesłuchania ubezpieczonego, bowiem znalazł potwierdzenie w zeznaniach świadków.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony ukończył 60 rok życia, udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat oraz nie jest członkiem OFE. Zatem, poza 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych, przebytych do dnia 1 stycznia 1999 roku, ubezpieczony spełniał, w ocenie organu rentowego, warunki do przyznania prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Spornym zatem pozostawał okres 15 lat pracy w warunkach szczególnych. W ocenie sądu okres ten został przez ubezpieczonego wykazany w niniejszym postępowaniu. Należy wskazać, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okres pracy ubezpieczonego od 01 marca 1980 roku do 31 października 1985 roku.

Sąd uznał, że wykazano pracę w warunkach szczególnych także w następujących okresach zatrudnienia:

- 01 maja 1976 roku do 28 lutego 1980 roku;
- 01 listopada 1985 roku do 30 kwietnia 1998 roku;

Ustalając charakter zatrudnienia ubezpieczonego Sąd zważył, że przeprowadzone postępowanie daje podstawy do uznania, że ubezpieczony w powyższych okresach pracował, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w charakterze spawacza.

Charakter wykonywanej przez ubezpieczonego pracy w spornych okresach wskazali w zeznaniach świadkowie M. O. oraz K. S.. W zeznaniach świadkowie przedstawili specyfikę pracy ubezpieczonego, wskazali na marki samochodów kierowanych przez ubezpieczonego oraz na ich ładowność.

Niewątpliwie na podstawie zeznań wymienionych świadków można z całą stanowczością stwierdzić, iż ubezpieczony w spornych okresach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracował jako spawacz. Zeznania świadków zgodne były z przesłuchaniem ubezpieczonego w charakterze strony. Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność świadków w zakresie ustaleń dotyczących charakteru pracy ubezpieczonego w spornych okresach. Pozwany nie wykazał żadnej inicjatywy dowodowej, która podważyłaby złożone zeznania.

Sąd zważył, iż w świadectwach pracy ze spornych okresów wskazane zostało, iż ubezpieczony pracował na stanowiskach: spawacz- ślusarz, spawacz ślusarz rem. maszyn, spawacz- ślusarz rem. maszyn i urządzeń przem., brygadzysta oraz spawacz. Jednakże to nie nazwa stanowiska pracy, a charakter wykonywanych czynności decyduje, czy praca wykonywana była w warunkach szczególnych. Jak już zostało wskazane, charakter wykonywanych przez ubezpieczonego czynności w spornym okresie sąd ustalił na podstawie wiarygodnych zeznań świadków M. O. oraz K. S..

Doświadczenie życiowe, również praktyka sądowa w podobnych sprawach wskazują, że częste są przypadki, gdy faktycznie świadczona praca nie pokrywa się z formalną nazwą stanowiska. Inna nazwa stanowiska nie zawsze musi prowadzić do wniosku, że praca nie była świadczona w warunkach szczególnych; jest to okoliczność istotna, która nie może być pominięta, jednak o ostatecznym ustaleniu decyduje całokształt postępowania dowodowego. W niniejszej

sprawie pracę ubezpieczonego w charakterze spawacza potwierdzili w zeznaniach świadkowie, którzy w spornym okresie pracowali z ubezpieczonym i widzieli wykonywane przez niego czynności.

Wskazać również należy, iż świadectwo pracy jest dokumentem prywatnym, a zatem jego moc dowodowa jest ograniczona. Zgodnie z przepisem art. 245 k.p.c. stanowi jedynie Dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie danej treści. Świadectwa pracy podlegają ocenie sądu zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, stosownie do treści art. 233 § 1 k.p.c. Dokumenty takie podlegają kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nich faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej w nich podstawy prawnej. W postępowaniu sąd – zgodnie z utrwalonym poglądem Sądu Najwyższego – może ustalać okresy zatrudnienia, charakter zatrudnienia także innymi środkami dowodowymi niż Dowód z zaświadczenia/świadectwa z zakładu pracy, a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi. Jak już zostało wskazane, postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie wykazało, iż ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych w spornych okresach.

Odwołanie ubezpieczonego F. D. zasługiwało zatem na uwzględnienie.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.), dalej: ustawa emerytalna, zgodnie z którym ubezpieczony urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści ust. 2 omawianej normy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wymagany w art. 184 ust. 1 pkt 2 okres składkowy i nieskładkowy przewiduje art. 27 ustawy emerytalnej, w świetle którego wynosi on co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z brzmieniem art. 32 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 1, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3 (ust. 1). Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (ust. 2). Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4).

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43) – dalej „rozporządzenie”. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia w dziale XIV pod pozycją 12 wskazano prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo wodorowym. Wskazać też należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust. 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i orzecznictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r., III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie wykazało, iż ubezpieczony w okresach 01 maja 1976 roku do 30 kwietnia 1998 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 cytowanego rozporządzenia, tj. prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Uwzględnienie bezspornego okresu od 01 marca 1980 roku do 31 października 1985 roku, a także spornych okresów od 01 maja 1976 roku do 28 lutego 1980 roku oraz od 01 listopada 1985 roku do 30 kwietnia 1998 roku wskazuje, iż staż pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych jest dłuższy niż wymagany ustawą i wynosi ponad 15 lat. Zgodnie z przepisem § 4 cytowanego rozporządzenia, spełnienie tego wymogu powoduje przyznanie ubezpieczonemu świadczenia emerytalnego w wieku obniżonym.

W ocenie Sądu ubezpieczony spełnił zatem wszystkie przesłanki dla nabycia emerytury w obniżonym wieku, ponieważ osiągnął 60 rok życia, udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze powyżej 25 lat, nie jest członkiem OFE oraz po uwzględnieniu przez sąd do okresów pracy w warunkach szczególnych powyższych okresów zatrudnienia, spełnił przesłankę co najmniej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Z wyżej przytoczonych względów sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, zmienił decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od miesiąca złożenia wniosku o emeryturę tj. od 01 grudnia 2017 roku, mając na uwadze dyspozycję art. 129 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek w zw. z art. 100 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, w myśl którego prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2.

Działając na podstawie przepisu art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, sąd stwierdził, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem poczynienie wiążących ustaleń co do charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w spornych okresach, mających wpływ na prawo do wnioskowanego świadczenia, nastąpiło na etapie postępowania sądowego – w oparciu o zeznania świadków, przesłuchanie ubezpieczonego w charakterze strony oraz dokumenty zawarte w aktach osobowych.

SSO Ewa Piotrowska